

Mentovics Éva versei farsangról, vigalomról, télkergetésről.

Lángolj, kiske, vidd a telet!

Ahogy a kiske ég,
úgy tűnjön el minden jég!
Csorduljon a jégcsap könnye,
éltet adjon minden csöppje!

Amikor a kiske lángol,
fusson a fagy hét határról!
Dőljön le az összes hófal,
tavasz jöjjön minden jóval:

gólyahírral, napsugárral,
szárnyaljon a víg madárdal,
csattogjon a gólyakelep...
szaladj már tél, ott a helyed,

ahol hívnak, ahol várnak,
szíves szóval invitálnak.
Hadd fogadjuk a víg tavaszt,
mely orcánkra mosolyt fakaszt,

derűt ígér, víg kacagást -
felednénk már a havazást.
Csobbanjon a csermely fodra,
rügy pattanjon sombokorra!

Lila sáfrány, csillagvirág
hirdesse, hogy szép a világ.
Lángolj, kiske, vidd a telet,
bimbózz, tavasz, itt a helyed!

Kiske, kiske, szalmabáb,

Mennyi furcsa figura!

Ki bújik meg a maszk alatt,
ki cammog és brummog ott?
Beleremeg a ház fala,
az a medve úgy morog.

Ki tipeg ott pipiskedve,
mint egy kényes királylány?
Kinek fátylát ékesíti
a szépséges szivárvány?

Ki az, kinek kedvessége
legendás a környéken?
Nincs melege a tigrisnek
abban a nagy szőrmében?

Ki lehet az álarc mögött
az a szöske kislegény?
Nézd, amott tündérlánykát!
Varázskönyve kincset ér.

Mennyi mókás, kópé alak,
mennyi furcsa figura,
varázspálca, banya-seprű,
kócos-borzas frizura,

sütőlapát, rozsdás kondér,
békanyálas fakanál...
együtt mulat tündér, banya,
de csak amíg tart a bál.

(2011. január 30.)

égy el minél hamarább,
füsttel írd a kéklő égre:
Jöjj el, tavasz, jöjj már végre!

(Balatonszőlős, 2010. január 18.)

Farsangoljunk!

Közeleg a farsang farka,
addig vígan legyetek!
Ki szeretne maszkba bújni?
Magasba a kezeket!

Járjuk, míg a lábunk bírja,
szökdeljünk a szőnyegen!
Ugrás Bálint, Gergő, Panka,
Julcsa te is jöjj velem!

Medve toppan, macska szökken,
táncba fog a boszorka,
söprűnyélre felpattanva
reppen majd a nyomodba.

Ne áruld a petrezselymet,
uzsgyi pajtás, lépj ide!
Pördülj jobbra, fordulj balra,
mint gombóc a prézlibe'.

Szökkenjünk hát, ropjuk fürgén,
és ha nem nagy áldozat,
faljuk fel a porcukorral
behavazott fánkokat!

(2010. november 28.)

Banya-tanya

Omladozó, romos tanya,
otthont lel ott minden banya.
Kietlen, és rideg tájék,
hol ember tán sose járt még.

Reped, mállik dől a fala,
oda tart most minden banya.
Körülötte szürke árnyak...
teliholdkor odaszállnak.

Fellobban a katlan lángja,

Télszalajtó

Ki látott már ilyen csuda maskarát?
Kinn, a téren lángra kap a szalmabáb,
elijeszti majd a telet messzire,
ne maradjon hóból, fagyból semmi se.

Unjuk már a vacogató hideget,
nem jó, ha az ember folyton didereg.
Szaladj tél már, ne lapulj a bokorba',
úgy iszkolj, hogy szél se érjen nyomodba!

Könnye hulljon minden egyes jégcsapnak,
járdánkat se marcangolja szét a fagy!
Nap szikrázzon, emelkedjen magasra,
bucskázzon a fényben fürdő patakba'!

- Itt a tavasz! - dalolja a kisrigó.
- Ibolya bújt ki a földből - millió.
Erdők mélyén kivirít a somvirág,
napfény horgol a pitypangra bóbítát.

Farsangi móka

Januári vigalom,
februári móka.
- Farsangoljuk, gyerekek! -
cserregi a csóka.

Csörömpöl a főszakács
zománcos fedője,
megrémül egy oroszlán
iszkoljunk előle!

Farkas visz egy sültkappant
öreg nagyanyónak,
Piroska meg a vadász
vidáman dalolnak.

Sohasem volt, sose lesz
a cápának lába,
ám amott egy uszonyos
bakancsban riszálja.

Fánkhegyek az asztalon,
közepükben lekvár.
Ne akard, hogy unszoljuk,

kezdődik a banyák bálja.
Repdesnek a denevérek,
felharsan a boszi-ének:

- Szépségemé minden érdem,
kétszáz évet már megértem.
Fejemen a varázskendő,
gonosz vagyok, kárörvendő.

Padlásomon denevérek...
szívességre sose kérj meg!
Hogyha mégis erre tévedsz,
békatestben tovább élhetsz.

Égnek áll a boszik haja,
füstölög a banya-tanya.
Mire vége van az éjnek,
a rút banyák hazatérnek.

A hóember búcsúja

Csordul a könnye,
roskad a válla,
tócsában lépked
éjjel a bálba.

Bánatos arccal
búcsúzik egyre,
könnyei hullnak
lassan a gyepre.

Ébred a reggel,
pezsdül a pírja,
jégcsapok fogynak,
sorvadnak sírva.

Vége a télnek,
éled a kert már,
farsangi fánkra
cseppen a lekvár.

(Balatonszőlős, 2010. január 30.)

vegyed, vigyed, edd már!

Kéményseprőnk maszatos,
lekváros a szája.
Biztos nem a kéményből
csöppenhetett rája.

Tömi be a fánkokat
egymás után sorra.
Vihognak a bohócok:
- Porcukros az orra!

Cirmos hátú cicuska
sajtrudat kínálgat.
Egy kiséger cincogva
veszi el a tálat.

Morogja a komondor,
de most mégse bánja,
hiszen ő is mulatni
jött ide, a bálba.

Pirkadatig táncolunk,
had szóljon a nóta.
Ropjad velünk szaporán!
Ez ám a jó móka.

(Balatonszőlős, 2009. január 28.)

A hóember tavasza

Könnycsepp gördül orcájáról,
elcsuklik a hangja már.
Megsajnálja veréb, cinke,
s mindenki, ha arra jár.

Elferdült a répaorra,
elgurult a cilinder.
Ne csodáld, hisz kertek alján
már a tavasz csilingel.

(Balatonszőlős, 2010. január 30.)

